అభిమాన సినీతార

పవని నిర్మల-ప్రభావతి

రైలు నెమ్మదిగా పోతోంది. అప్పుడే వాన జల్లు కొద్దికొద్దిగా మొదలెట్టింది. ఫస్టు క్లాస్ కంపార్టుమెంటులో కూర్చొని వున్న మధు పేపరు మడుస్తూ కిటికీలోంచి బయటికి చూస్తున్నాడు. వానజల్లు కాస్త పెద్దదయింది. మధుకు, పక్కనే హాండ్ బాగ్‌ను తలగడలా పెట్టుకు నిద్రపోతున్నది సావిత్రి. చిన్న జల్లు కిటికీలోనుంచి లోపలికి కొట్టింది సావిత్రి నెమ్మదిగా కళ్లు తెరిచింది. మధు వేపు చూస్తూ లేచి కూర్చుంది. ఆమె చూపుల్లో అంతర్యాన్ని గ్రహించిన మధు నవ్వుతూ లేచి కిటికీ అద్దం దించాడు.

"ఇంకా బెజవాడన్నా రాలేదేమిటికి?" ఒళ్లు విరుచుకుంటూ తన వాచి వైపు చూచుకుంటూ అంది సావిత్రి. "అప్పుడే 4 గంటలయింది"

"మనస్సంత వేగంగా పోదుగా ట్రెయిన్" చిన్నగా నవ్వాడు మధు

"అలా పోతే ఈ సరికి హైదరాబాదు పోయుండే వాళ్ళమేగా"...ఆత్మాభిమానం గాయపడ్డం ఇష్టంలేక అంది సావిత్రి

"ఎలా అయినా పుట్టిల్లంటే ఎందుకనో అంత ప్రేమ ఆడాళ్ళకి?"

"మగవాళ్ళంత కృతఘ్నులు కారు గాబట్టి ఆడవాళ్ళు..." బాణంలా వచ్చింది జవాబు

"ఓహో" ఎగతాళిగా పక్కనుండే పేపరు తీసుకున్నాడు మధు ఆమె తీవ్రమైన దృష్టినుంచి తప్పించుకోడానికి.

కంపార్ట్‌మెంటులో అదృష్టవశాత్తూ ఇంకెవ్వరూ లేనందువల్ల ప్రాణం హాయిగా ఉంది సావిత్రికి. లేచి టాయిలెట్ బాక్స్ తీసి సోప్‌బాక్స్ తీసుకుంది సావిత్రి

"సినిమా తారలకు సౌందర్యము నిచ్చు లక్స్ టాయిలెట్ సబ్బు నే ఎల్లప్పుడూ వాడుదును..." మధు పెద్దగా చదివాడు. వినిపించుకోకుండా విసురుగా వెళ్ళింది బాత్‌రూమ్ వేపు సావిత్రి 5 నిముషాల్లో ముఖం కడుక్కుని టవల్‌తో తుడుచుకుంటూ వచ్చింది సావిత్రి

"తర్వాత కార్యక్రమం...?" ఎగతాళిగా అన్నాడు మధు.

"జడ వేసుకోడం." ఉక్రోషంగా అంది సావిత్రి. టాయిలెట్ బాక్సును తీసుకుని మధుకు ఎదురుగ్గా వున్న బెర్తుమీదకు వెళ్ళి కూర్చుని మొదలెట్టింది మేకప్.

"కాస్త త్వరగా కానిస్తే...స్టేషన్ వస్తోంది" వినయం చిందించాడు మధు. "అలాగే" వ్యూహించని సంతటి నెమ్మదిగా వచ్చింది జవాబు

బెజవాడ స్టేషన్లో ట్రెయిన్ ఆగింది. తుంపర తుంపరగా పడ్తోంది వాన.

"అబ్బ! ఎంతరష్‌గా వుంది స్టేషన్! ... నే నెప్పుడూ చూళ్లేదు ఇంత రష్‌గా వుండటం!" సావిత్రికళ్లు పెద్దవిచేస్తూ మధు వేపు తిరిగింది.

సూయజ్ కాలవ సమస్యను సీరియస్‌గా చదువుతున్న మధు తప్పనిసరిగా పేపర్లోంచి తల పైకెత్తాడు కొద్దిగా ఆశ్చర్యపడి, ఆశ్చర్యపడ్డట్టు కనిపించకుండా కిటికీ పక్కన కూర్చున్నాడు బయటికి చూస్తూ.

స్టేషన్ చాలా క్రిక్కిరిసివుంది. మూడేళ్ళ పిల్లల దగ్గర్నుంచి ఎనభై ఏళ్ల ముసలివాళ్లదాకా వున్నారు ఆ జన సమూహంలో. అందరూ దేనికోసమో వెదుకుతున్నట్టుగా వున్నారు. యువకులు, కాస్త బలంగలవాళ్లు ట్రెయిన్‌మీదికి తోసుకొస్తున్నారు. అక్కడక్కడా ఎర్రటోపీలుకూడా కనిపిస్తున్నయ్.

తమాషాగా తల బయటికి పెట్టి చూస్తున్న సావిత్రి జనమంతా తమ పెట్టివేపే రావటంచూచి కాస్త వెనక్కు సర్దుకుని కూర్చుంది. అప్పుడే జనంలోనుంచి "అదుగో...సురేఖ" అనేక కంఠాలు కొన్ని వందల మాట్లు వినిపించాయ్.

నిముషంలో ఆ ఫస్ట్ క్లాస్ కంపార్టుమెంట్ చుట్టూ ఇసక వేస్తే రాలకుండా నిండి పోయ్యారు జనం.

జనంలోనుంచి తోసుకుంటూ ఓ స్థూలకాయుడు షుమారు 45 ఏళ్లుంటాయ్ తెల్లని గ్లాస్కో పంచ, లాల్చీ, పైన జరీకండువా, చేతిలో పూలదండతో గబగబా కంపార్టుమెంట్‌లోకి ఎక్కాడు.

జనం పెట్టె చుట్టూ మూగగానే మధు కాస్త ఆందోళన పడ్డాడు. అర్థంకాక అలా చూస్తున్న మధు, ఆయనను చూచి మరీ ఆశ్చర్యపడ్డాడు వస్తూనే ఆయన" "నా పేరు టి కృష్ణన్, కృష్ణా పిక్చర్ ప్యాలెస్ మేనేజర్ని, ఓనర్ను కూడా నేనే. మీరిక్కడికి "పరాజయం" పిక్చర్ శతదినోత్సవాలకు ఈరోజు రావటానికి అంగీకరించారని మూడురోజుల క్రిందటే తెలిసి అన్ని ఏర్పాట్లూ చేసి ఉంచాను"......... గుక్క తిప్పుకోటానికి ఆగి జవాబు ఆశించకుండానే మొదలెట్టాడు. "సురేఖగారి అభిమానులంతా ఈ జనంలో వున్నారు దయచేసి మా కోర్కె కాదనకుండా థియేటర్‌కు వెళ్దాం రాండి. కారు రెడీగానే వుంది. ఏమండీ రామంగారూ! మీరూ సురేఖగారూ బయటకువస్తే జనం చూచి ఆనందిస్తారు......" గొంతు సవరించుకుని మళ్ళీ అన్నాడు కృష్ణన్ "మిమ్మల్ని పుష్పమాలాలంకృతుల్ని జేసి తీసికెళ్తాము.." ఇక ఆనందంతో మాట్లాడలేకపోయాడు కృష్ణా పిక్చర్ ప్యాలెస్ మేనేజరు కృష్ణన్

తెల్లవెంట్రుక లుండవు

(GOVT REGD)

రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు. అది తాత్కాలికము మా సువాసన "మన్ మోహిని హేర్ ఆయిల్" అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేద పద్ధతిలో తయారైనది. 60సం॥ల వయస్సువరకు వెంట్రుకలను నల్లగా వుంచును ఇదిగాక మెదడుకు చల్లదనము నిచ్చును. ఉన్మాదము, తలనొప్పి వగైరా జబ్బులు రానీయదు 'జ్ఞాపకశక్తి'ని కంటిచూపును వృద్ధిచేయును కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక సీసా రు 5-0-0; 3 సీసాలు రు. 12-0-0 సగము నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 6-0-0 3 సీసాలు రు. 15/- పూర్తిగ నెరసివుంటే ఒక సీసా రు 7/-లు. 3 సీసాలు రు. 18/- లు. పని చేయలేదని ఋజువుపర్చిన పూర్తి సొమ్ము వాపసు చేయబడును. కోరినవారికి హామీ.

GENERAL LABORATORIES,
(P. W) P. O. Raidhanwar (H. Bhag.).

నారసింహ లేహ్యము

బంగారుతో చేరినది మేహము, క్షౌక, విస్ఫుత్తుప వగైరా హరించి బలము రక్తవృద్ధి కల్గించును 20తు. డబ్బీ రూ. 3-4-0 పోస్టేజి రు 1-1-0
సి. వి ఎ అండ్ కో. (ఆయుర్వేద సమాజం)
పిరిదేవి (పోస్టు) — నెల్లూరు జిల్లా.

★ అభిమాన సినీతార ★

జనంలోంచి "సురేఖగారూ దయచేసి బయటికిరండి" అనే కేకలు వినపడుతున్నయ్. ఎవరికో లోపలుండే వ్యక్తులు సరిగా అగుపడక కొంబోలు కిటికీ అద్దం ఎత్తేశారు. సావిత్రిని ఆపాదమస్తకం తిలకిస్తున్నారు. జనం కొందరికి ఒంటిమీద స్పృహకూడా పోతోంది.

మధుకు పరిస్థితి అర్థం చేసుకోటానికి అరనిముషం పట్టలా!

సావిత్రి నిశ్చేష్టురాలై బెర్తుమీద మూలగా ఒదిగి కూర్చుంది.

మధు, కృష్ణన్ భుజంమీద నెమ్మదిగా తట్టూ అన్నాడు.

"సర్! మీరు పొరబడ్డారు నా పేరు మధు. ఆవిడ నా వైఫ్ సావిత్రి. మేము మీరనుకుంటున్న.......... "

కృష్ణన్ పెద్దగా నవ్వాడు.

"రామంగారూ! ఇంతకు ముందులా మమ్మల్ని నిరాశపరచి మీరు పేర్లతో వెళ్ళిపోదామని చూస్తున్నారు మీరు ఎంతకొదన్నా ఆవిడే సురేఖాదేవే, మీరు వారి పర్సనల్ అసిస్టెంట్ రామంగారే. దయచేసి మా కోరిక నెరవేర్చండి "

చూసే జనానికి ఇక ఓపికలేక పోయింది. అందాకా ఇంకా బయటికి వస్తుంది, ఇంకా బయటికి వస్తుంది అని వెయిట్ చేస్తున్న వాళ్లలా కాస్త ఉద్రేకంగా ముందుకు వచ్చారు.

మధు ఇట్టే గ్రహించాడు రానున్న పరిస్థితిని

కొయ్యబొమ్మలా గుడ్లు మిటకరించి చూస్తున్న సావిత్రిని చూచి జాలిపడ్డాడు.

కాస్త హెచ్చుస్థాయిలో అన్నాడు కృష్ణన్‌తో.

"కృష్ణన్‌గారూ! మొదట ఇక్కడికి వచ్చిన జనంతో కాస్త మాట్లాడి తర్వాత థియేటర్‌కు పోదాం!"

కృష్ణన్ ఎగిరి గంతేశాడు. వెంట నేపక్కనుండే తన అసిస్టెంట్‌తో నెమ్మదిగా ఏదో చెప్పాడు. అతను పెట్టె తలుపు దగ్గరికివచ్చి అక్కడ క్రిక్కిరిసి వున్న యువకులతో ఏదో చెప్పాడు.

వైర్‌లెస్‌లా ఆవార్త ఏమిటో స్టేషనంతా పాకిపోయి, నిశ్శబ్దత ఆవరించింది ఒక్కసారిగా.

మధు, సావిత్రికి దగ్గరగావెళ్ళి అప్పటి పరిస్థితిని ఆమె చెవిలో చెప్పాడు. చెయ్యాల్సిన కార్యక్రమం హింట్స్‌లా వివరించాడు.

సావిత్రి, మధు మాట్లాడుకోటం జనం వింతగా చూస్తున్నారు. సినిమాతార సురేఖ మాట్లాడితే ఎలావుంటుందోనని చెవులు రిక్కించుకు వింటున్నారు.

సావిత్రి, మధు తలుపు దగ్గరికొచ్చి నిలబడ్డారు.

ఇద్దరూ జనానికి నమస్కరించారు.

నిశ్శబ్దాన్ని భంగపరుస్తూ అయిదారుగురు ఫోటోగ్రాఫర్లు వచ్చి ఇట్టే స్నాప్స్ తీసేశారు మళ్లీ వెనక్కు సర్దుకున్నారు. మధు గొంతు సవరించుకుంటూ మొదలెట్టాడు :

"మహాజనులారా! దయచేసి నేను చెప్పబోయేది శాంతంగా వినగోరుతాను. మీకు సినీతార సురేఖపట్ల చూపించు ఆదరాభిమానాలకు నాకెంతో సంతోషంగావుంది. కాని నేనీ విషయం మీకు తెలియపర్చటకు ముందు చాలా విచారిస్తున్నాను. ఈవిడ మీరనుకుంటున్న సినితార సురేఖ కాదు. సావిత్రి...నా భార్య. నా పేరు మధు... జనంలో కలకలం బయల్దేరింది అందరిదృష్టీ సావిత్రిమీద వుంది.

ఇంతలో మధుమాటలు వినిపించకుండా నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుకుంటూ "మహాశయులారా" అంటూ ఓ పెద్దకేక వినబడింది. అందరి కండ్లు, చెవులు అటువేపు మొగ్గాయి. స్టేషనుకు ఓ మూలవైపునుంచి పూలతో అలంకరించిన ఓ కారుమీది లౌడ్‌స్పీకర్ ఇలా వాగింది పెద్దగా "సినీతార శ్రీమతి సురేఖ, ఆమె పర్సనల్ అసిస్టెంట్ రామం, నళిని, జయ, మూర్తి మొదలైన సినిమాతారల్లు వాణీవిలాస్‌లో ఇప్పుడే దిగారు ..." కారు సాగిపోయింది.

మంత్రముగ్ధుల్లా జనం స్టేషన్ కటకటాలను, పోలీసులను కూడా లెక్కచెయ్యకుండా స్టేషన్‌బయటకి పరుగెత్తారు.

మధు వెనకనిల్చునివున్న కృష్ణన్ ఒక్కసారిగా మధును తోసుకుని ప్లాట్‌ఫారమ్ మీదికి దూకాడు.

అంతదాకా పచ్చజెండా వూపితే ఏం ప్రమాదం తనమీదికి ముంచుకొస్తుందోనని తటపటాయిస్తున్న గార్డు, ప్రాణం అంతా బిగపట్టి విజిల్ వేశాడు.

గమ్యస్థానం చేరుకోటానికి గంభీరంగా కూతకూస్తూ, స్టేషన్నుంచి బయల్దేరింది ట్రెయిన్. క్షణంలో స్టేషన్ ఖాళీఅయింది.

★